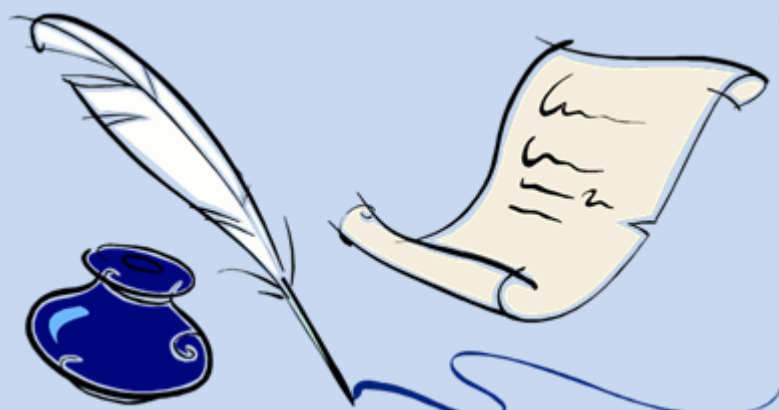

SLOVANOVINY

ŽÁKOVSKÉ PRÁCE ZE SLOVANU

Mgr. Kateřina Mládková

*Jaro, léto,
podzím, zima*

ŠKOLNÍ ROK 2018-2019
Variace na roční období

Variace na čtvero ročních období
Výběr nejzdařilejších prací z tvorby žáků 6. ročníku
září – červen 2018/2019
Projekt Jak se stát malým spisovatelem

Zdeněk Štěrba: Jarní závoj snový
Stánky pod širákem

Kamil Večerka: Svetr zateplený
Martin Svoboda: Zima Josefa Lady

Barbora Pluhařová: Lesní skřítkové

Vlastimil Dřimal: Moje první slohová úvaha

Martin Svoboda: Jednou za rok
Lenka Zapletalová: Kaštan

Libor Lutonský: Drak
Když se roztrhne peřina

Kamil Večerka: Malí hokejisti
Barbora Pluhařová: Sněhulák

Lukáš Baier, Šimon Přikryl: Petrklíč
Sophia Barber: Léto u vody

Adam Snítily, Adam Židlík: Prázdninový den

Filip Baštinec: Školní test aneb vždy si věřme

Lukáš Baier, Šimon Přikryl: Prázdninová variace

Jarní závoj snový

Když vidím závoje zlatého deště,
šťastný jsem a chci je vidět ještě.
Popojdu o kousek dál za závoj snový,
jarní svět uvidím, je jako nový.
Petrklíč s bledulí z hlíny se rodí,
sněženka před nimi rychle se strojí.
Maličká koťátka v trávě si hrají,
poslední rampouchy na střeších tají.
Koťátka s kuřátky za mámou jdou,
kytičky obchází, ať je nepošlapou.
Na jaře rodí se krásnější svět,
jen otevřít dveře a jste tam hned.

Stánky pod širákem

Léto, léto, létíčko,
zas nám vyšlo sluníčko.
Horké dny a teplé noci,
jen zmrzlina ku pomoci.
Litry limči, kopce ledu,
nejlepší je jít k jezeru.
U jezera s táborákem
zahrát Stánky pod širákem.
Letní hvězdy svítí nám,
tisíce jich vídávám.
Přes den slunce zářící
víc než oheň hřející.
Děti venku baví se,
počítače vyply se.
Každé léto úžasné je,
pomalu se přibližuje.
Teploty už stoupají,
tím letní čas vítají.

Zdeněk Štěrba
VI. D

Svetr zateplený

Už je podzim, vítr fouká,
nažloutlou barvu má louka.

Spadlo listí žluté, hnědé,
po ránu to venku zebe.

Sluníčko šlo spát,

už nebude hřát.

Také já jsem připravený,
nosím svetr zateplený.

To je ale prima,

bude bílá zima.

Už se na ni těšíme

a brusle si brousíme!

Kamil Večerka

VI. A

Zima Josefa Lady

To je zima, toto zebe

vločky padají z nebe.

Zima a Vánoce už jsou tady,

mám knížky od Josefa Lady.

Napsal spoustu pěkných knih,

dnes už konečně napadl sníh.

Klouzáme se po ledu,

zazpíváme koledu.

Mrazík kreslí na okně,

kapr se smaží na plotně.

Nazdobíme stromeček,

Ježíšek zazvoní na zvoneček.

Pod stromečkem hodně dárků,

podíváme se na pohádku.

Martin Svoboda

VI. A

Lesní skřítkové

Na Zemi je jeden les, ve kterém žijí skřítkci. Říká se jim Podzimníčkové. Ví o tom celkem málo lidí. Podzimníčkové mají za úkol vytvořit podzim. Jejich kapitán se jmenuje Listňák, ale ve vedení není sám. Má dva pomocníky: Pařezáka a Stromku.

Všichni Podzimníčkové jsou moc hodní, veselí, laskaví a milí. Například, když nestíhají skřítkci jiných ročních období, tak jim pomohou. Ale teď k tomu hlavnímu. Jednou se Podzimníčkové probudili a šli jako vždy ke snídani. Ten den zrovna měli chystat podzim. Všichni si sedli k velkému stolu a čekali na úžasnou snídani hlavního kuchaře. V tu chvíli si ale všimli, že se ke snídani nedostavil kapitán. Pomocníci řekli, že se půjdou podívat do jeho chaloupky, jestli pouze nezaspal. Jakmile došli k chaloupce, zaťukali. Otevřeli a vešli. Ale Listňák tam nebyl. Pomocníci se vrátili ke snídani, ostatním vše pověděli. Nikdo nevěděl, co udělat. Přece nemůže pokračovat léto až do zimy.

Pak jeden řekl: „Sami podzim nevytvoříme, musíme se jít poradit ke kapitánovi skřítků Létníčků.“

Pomocníkům se to zdálo jako dobrý nápad. Tři nejzdatnější z nich si vzali si batohy a vydali se na dalekou cestu k letní oboře. Šli a šli. Najednou se vedle nich něco pohnulo v křoví. Lekli se a zastavili. Z houští vykoukl jejich kapitán Listňák. Pomocníci mu chtěli vyhubovat.

„Já, já, já hledám poslední barvu na barvení podzimu. Včera jsem to říkal Stromce a Pařezákovi, ale zřejmě na to zapomněli,“ hájil se kapitán.

Vrátili se zpátky do svého lesa. Nachystali si barvy a pustili se do práce. Léto pomalu končí. Přichází podzim. A je krásný.

Barbora Pluhařová

VI. A

Moje první slohová úvaha

Podzim – je krásné období, ve kterém můžeme dělat spoustu věcí. Například: pouštět draka, sportovat, hrát si venku, skákat do listí a kaluží a podobně. Naše a ostatní země v Evropě by měly být rády, že podzim vůbec máme. Třeba taková Afrika podzim nemá.

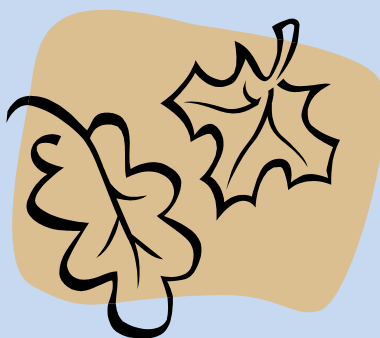
Ale dnes ráno se mi podzim vůbec nelíbil. Ranní vstávání do tmy a mlhavá cesta do školy – to moc příjemné není. Ale odpoledne cestou ze školy – to bylo jiné pokochání. Sluníčko rozzářilo neskutečné barvy listů a hrálo jako v létě. Lidé vyrazili do přírody a užívali si tepla. Myslím si, že se i víc smějí a jsou na sebe milí.

Podzim – to má být taky déšť. Ale kdo ho má rád? Všichni chodí zamračení a nadávají na psí počasí. Já někdy taky. Každý je schovaný pod deštníkem a rychle spěchá někam do sucha.

Podzim - to je také začátek školního roku. Takže nastává kolotoč povinností. Ale ten se točí v každém ročním období. Nemám pravdu?!?

Vlastimil Dřímál

VI. A

Jednou za rok

Děti si oblékají teplý svetr
a fouká silný větr.
Ráno jdou do školy,
zajíček skáče po poli.
Myslivcův pes ho honí,
ale zajíčka nedohoní.
Na podzim pouštíme draky,
táta pouští taky.
Veverka skáče po stromě,
tahle básnička není o mně.
Jednou za rok podzim stačí,
a tímhle básnička končí.

Martin Svoboda
VI. A

Kaštan

Už je podzim, listí žloutne,
ve větru se kaštan zhoupne.
Chvilinku se pohupuje,
ze slupky se vylupuje.
Shod' mi kaštan, kaštane,
vždyť se ti nic nestane.
Až mi jeden kaštan shodíš,
jenom trochu hlavou hodíš.
Padá dolů volným pádem,
letí dolů, letí na zem.
Naštěstí se nerozbije,
z trávy kousek vyčuhuje.

Lenka Zapletalová
VI. A

Drak

Byl jednou jeden drak,
co létal do oblak.
Já ho pouštěl na strništi,
ale teď prší kapi, kap.
Tak hned rovnou domů,
už jsem zahnal nudu.
Tak létal můj drak
a teď honem spát.

Když se roztrhne peřina

Když napadne sníh,
jedem na saních.
Když se v nebi roztrhne peřina,
raduje se celá rodina.
začíná vánoční období,
děti už se radují.
Sněhuláky staví rádi
všichni velcí kamarádi.
Sáňkují a lyžují,
navzájem se koulují.

Libor Lutonský

VI. A

Malí hokejisti

Bude zima, bude mráz,
na hokejisty přijde čas.
Už tam bruslí, už tam fičí,
holky kluci spolu křičí.
Všichni spolu dovádějí
už si brusle obouvají.
Pak se honí po ledu,
zpívají si koledu.
Všem je velká zima,
mráz je zebe za ušima.
Schovají se k mámě zas,
přečkají tam zimní čas.
Maminka je pochválí,
jak si dobře zahráli.
Večer půjdou děti spát,
o hře se jim bude zdát.

Kamil Večerka
VI. A

Sněhulák

Venku stojí sněhulák,
velký je jak panelák.
Na hlavě má hrnec
zelený jak věnec.
Místo očí knoflíky
černé jak dva uhlíky.
Mrkev jako nos,
jen aby ho nesnědl kos.
Dále řada knoflíků
pusa černá jako zrnka máku.
Na krku šálu s pruhy,
aby mu nezmrzly zuby.
Knoflíky na kabátky,
aby byl jak z pohádky.
Už tam stojí sněžný muž,
hezčí být snad nemůže už.

Barbora Pluhařová
VI. A

Petrklíč

Svítlí na mě sluníčko,
a přitom jím jablíčko.

Na zahradě vidím petrklíč,
hledám klíč
a utíkám pro rýč.

Na hlavu mi svítí sluníčko,
začíná mi tukat srdíčko.

V nemocnici říkali,
že nemám žádné zápaly.

Dali mi kostku ledu,
zavolali ke mně dědu.

Od té doby nikdy víc
nebudu rýt petrklíč.

*Lukáš Baier,
Šimon Přikryl
VI. A*

U vody

Už je tady zas
krásný letní čas.

Budme všichni připraveni,
velmi dobře naladěni.

Jahody se červenají
a slunečnice nám vyrůstají.

Prázdniny jsou tu zas,
moře a Bajda čekají na nás.

Oblečeme si plavky
a na nohy si dáme žabky.

Slunce pěkně pálí
a u vody se dobře válí.

Je to hezký čas.

*Sophia Barber
VI. D*

Prázdninový den

Odjeli jsme na prázdniny,
plán pro celou rodinu.
Nejdříve jsme strávili
u vody jednu hodinu.

Večer jsme odjeli
do nejbližšího kempu.
Tam jsme potkali
mého kamaráda Pepu.

Další den jsme odjeli
na vodu i s ním.
Měl jsem v plánu,
že se se svým šnorchlem potopím.

Pepa mě zatáhl pod vodu,
začal jsem se topit.
Pak mě vytáhl
a musel se omluvit.

Na konci dne
ugrilovali jsme si kuře.
Seděli jsme u ohně
a bylo nám dobře.

Nechtělo se nám jet domů,
bylo to tam suprové.
Už má zase začít škola,
kéž znalosti nemáme nulové.

Adam Snítily,
Adam Židlík
VI. A

Školní test aneb vždy si věřme

Žil byl jeden nebojácný mladý kluk se jménem Lubor. Lubor žil v bytě s maminkou a tatínkem až v desátém patře v Praze. Pomalu se blížily prázdniny. Krásný letní čas. A Lubor propadal ze zeměpisu. Zkoušení ve škole bylo v plném proudu. Lubor s rodiči odlétal na týdenní dovolenou na Filipíny.

Hned po příletu by měl podle plánu psát test ze zeměpisu, který rozhodne o jeho známce na vysvědčení. Lubor se bál. Jelikož nechce propadnout, vezme si s sebou sešit na dovolenou.

Ráno natěšeně vstali a odletěli letadlem na Filipíny. Dovolenu si tak užíval, že se nestihl naučit. Po návratu domů celý večer probrečel. Poté k němu přišli rodiče a povzbudili ho. Lubor si uvědomil, že je nebojácný a statečný kluk, nevzdá to. Učil se celou noc.

Další den Lubor vstal a věřil si. Šel celý rozklepaný do školy. Zeměpis měl až šestou hodinu, učil se každou přestávku. Bohužel Lubor si nedokáže zapamatovat věci, které se učí ve stresu. Nastala poslední osudová hodina a paní učitelka Kostrová dala Luborovi zadání.

Lubor si pamatoval, jak učivo četl, ale bohužel si nepamatoval přesné doslovné odpovědi. Použil svou hlavu a vlastní slova. Dostane za pět nebo za čtyři? Rozhodla poslední otázka: „Jak se jmenuje hlavní město Filipín?“ Lubor si nemohl vzpomenout. A najednou si uvědomil, že tam vlastně byl a že je to Manila. Lubor odevzdal písemku a doufal, že nepropadne. Paní učitelka opravila test a dala Luborovi za čtyři. Lubor byl velmi šťastný. A také si uvědomil, že se nesmí stresovat. Když si bude věřit, tak vše ve škole dokáže!

Filip Baštinec
VI. A

Prima rok

Lukáš Baier a Šimon Příkryl

Zimu nemá nikdo rád,

léto to je kabrňák.

Vždy jedeme na dovču,

dáme si tam i kofču.

Pohlreich zas griluje,

Lád'a Hruška skanduje.

A já koukám na ně,

v televizi reklama je.

Po čele mi teče pot,

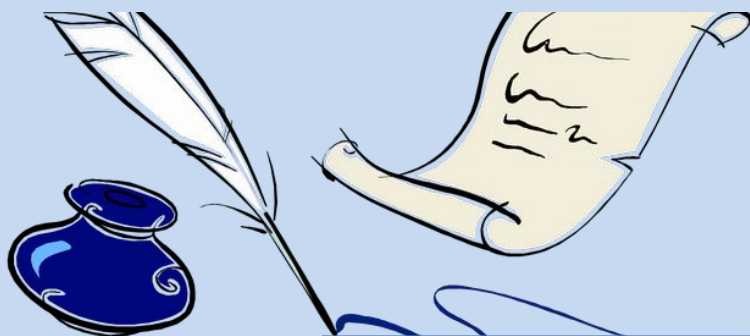
je to takhle každý rok.

Velké horko nastupuje,

bazén ochlazuje.

Tohle léto bude prima,

v září škola - čeká nás dřina.

*Jak se stát malým spisovatelem
na Slovaně*

Mgr. Kateřina Mládková